Familie Craenhals

Date : 15 februari 2024

De familie Craenhals ging ondernemend van start in 1922. In Willebroek haalde overgrootvader Craenhals met de kar vodden en schroot op, die hij zelf sorteerde. Met de tweede generatie Craenhalsen kwam de industrie erbij als eindafnemer. De familie ging daarbij nauw samenwerken met de zware industrie die zich in Willebroek ontplooide. Er werd een terrein aangekocht langs het kanaal in Willebroek van waaruit gerecycleerd textiel en metaal naar fabrieken in Charleroi, Luik, en later de rest van Europa werd gestuurd. Na de Tweede Wereldoorlog legde het bedrijf zich volledig toe op metalen. De verwerking van textiel lompen en vodden was te loonintensief geworden. Op een gegeven moment was het terrein in Willebroek te klein geworden en werd uitgeweken naar de Waaslandhaven. Die verhuis naar de Antwerpse Linkeroever was niet evident. “Wij waren in 1986 bij de eerste investeerders in de toen nieuwe Waaslandhaven”, vertelde Patrick Craenhals in 2022 bij het 100-jarig bestaan van het bedrijf. “Lokale spelers waren niet happig om aan ons terrein af te geven, daarvoor zijn lange gesprekken met de burgemeester van Beveren aan te pas gekomen. Wij hebben de bedrijven moeten bewijzen dat we volgens de spelregels spelen. Vandaag hebben we een haast farmaceutisch imago wanneer het gaat over ons recyclageproces.”

Patrick Craenhals overleed in 2023 op 72-jarige leeftijd. Het bedrijf werd toen al geleid door zijn dochter Caroline als vertegenwoordiger van de vierde generatie. “Wij zijn opruimers van zaken die de mensen weg willen hebben. We voorkomen bovendien dat ertsen uit de mijn gehaald moeten worden om nieuwe metalen te maken. Bij de productie uit schroot komt ook nog eens minder CO2 vrij dan bij de productie uit ertsen, dus dat is een dubbele win.” zo vertelt ze. Caroline Craenhals wil recycleren ook trendy maken. “De term ‘recycling’ begint zelfs al wat ouderwets te worden. Ik spreek liever van ‘urban mining’: wij halen de grondstoffen voor metalen niet uit de mijnbouw, maar uit de stad.”, zo vertelde ze aan Gazet van Antwerpen.

Het bedrijf luistert nu naar de naam BST of voluit Belgian Scrap Terminal. De hoofdzetel en grootste site van BST ligt in Kallo, langs het Vrasenedok in de Waaslandhaven. In totaal heeft het bedrijf zeven vestigingen, in onder meer Willebroek, Hoboken, maar ook in Luxemburg en Frankrijk. Elk jaar verwerkt BST zo’n anderhalf miljoen ton metalen: die vertrekken na recyclage vanuit Kallo naar staalbedrijven en smelterijen, in Europa en daarbuiten.